

TEATER *eller* BIOGRAF

Igen er der røre om Nygadeteatret. Igen er der tabt penge på teatret. Igen ankes der fra filmbranchens side over, at man ikke ombygger teatret til biograf. Direktør *Karmark* udtaler til „Berlingske Aftenavis“: „Helt nøjagtigt kan det ikke siges, hvad folk har imod at komme i teatret, men noget teknisk galt er der, noget, som ikke behøver at gøre sig gældende, hvis lokalet drives som biograf.“

Vi skal ikke blande os i det spil, der altid sættes i gang, når der nævnes noget om en biografbevilling. Vi skal ikke tage stilling til de særinteresser og de personer, der er indblandet i sagen.

Men der er grund til at tale *filmens* sag i denne forbindelse (og det er i det hele taget meget sjældent, at filmen selv får ordet i debatter af denne art). Og der er grund til at se lidt på det principielle.

For det første er det nu således, at der relativt er meget få biografer i København (man sammenligne f. eks. med Stockholm), og at en udvidelse af de københavnske biografers antal sandsynligvis ville gøre repertoireet bedre, især hvis man udvider med premierebiografer, og man kan vanskeligt tænke sig andet end en premierebiograf på Strøget. Repertoiret ville sandsynligvis blive bedre, fordi større konkurrence som regel er kvalitetsfremmende, og fordi udlejerne har vanskeligt ved at få lejlighed til at ansætte de gode film hurtigt, når der er pladsmangel på premierebiograferne. Og i udlandet er man naturligvis ikke alt for glad for, at de gode film må vente relativt længe med at komme frem — de udenlandske distributionsselskaber fristes da til at undlade at sende os det bedste og til at prakke os det næstbedste på. Og jo flere premierebiografer vi har, des større chance har vi for at få de af

de udenlandske film, der er værdifulde på en upopulær måde, hertil — der vil måske ligefrem blive tale om, at vi får en biograf på niveau med „Academy“ i London, hvis vi får nogle flere centralt beliggende biografer.

For det andet er der det principielle i sagen. Måske mange traditionelt er for tilbøjelige til at gå ud fra, at et teater under alle omstændigheder er en større kulturel værdi end en biograf. Men dette synspunkt er næppe tidssvarende. Sammenligner man f. eks. Nygadeteatrets repertoire med repertoiret på et par af vore bedste centralt beliggende biografer, vil man hurtigt erkende, at teatrets kulturelle forrang langt fra er noget absolut. Meget afhænger naturligvis af, hvem der får tildelt en eventuel ny biografbevilling på Strøget, men dette vedrører ikke det principielle i sagen — man må kunne tillade sig at gå ud fra, at myndighederne er i stand til at finde en kvalificeret leder.

EN NY GENRE

Af *Ib Monty*

I al stilhed har et nyt dansk filmeksperiment set dagens lys: *Borge Høsts* og *Bror Bernilds* film om *Poul Henningsen*. Det er en diskussionsfilm for foreninger, den første i en planlagt serie »Meninger i tiden«, og det må straks indskydes, at den intet har tilfælles med tidligere arkivfilm om *Braner*, *Axel Juel*, *Seedorff* o. a. Hensigten er at præsentere nogle af PH's anskuelser i polemisk form, hans syn på kærlighed, kunst, skole, familieliv etc. Der er afgjorte svagheder ved filmen; allerede i manuskriptets udformning af hovedpersonens naivt-romantiske naturlighedsevangelium er der forgrovelser og selvmodsigelser, der hentes lidt for mange letkøbte pointer hjem til den PH'ske lade. Den er